

علت اینکه امروز رسانه ملی با آنهمه امکانات و هزینه از شبکه‌های اجتماعی فضای مجازی عقب‌تر است خبردهی‌های غیرحرفه‌ای به سبک دوران قاجاریه است.

روزنامه جمهوری اسلامی در یادداشتی عنوان کرد؛

به روزنامه‌های اواخر دوران قاجاریه اگر نگاهی بیندازید خواهید دید مطالب آنها در گشت و گذار و خورد و خوراک شاهان خلاصه می‌شد. "قبله عالم، دو ساعت مانده به ظهر سوار بر مرکب سلطنتی عازم گلاب‌دره شدند. بین راه در دزاشیب نزول اجلال فرمودند و بعد از نوشیدن چای و تناول میوه و مقداری استراحت، حرکت فرمودند..."

به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه جمهوری اسلامی در یادداشتی به قلم مسیح مهاجری نوشته است:

در این روزنامه‌ها از وضعیت سخت زندگی مردم خبری داده نمی‌شد چنانکه گوئی اصولاً غیر از شاهان و چاکران دربار هیچ موجود زنده‌ای در این کشور وجود ندارد. در آن زمان هنوز رادیو و تلویزیون به ایران نیامده بودند و رسانه دیگری غیر از همان روزنامه‌ها وجود نداشت. اینطور نبود که روزنامه‌نگاران نخواهند مردم را مطرح کنند و از مصائب و مشکلات آنها نویسند و خبر ندهند بلکه فرهنگ غلط سلطه شاهان بر تمام شئون کشور حاکم بود و مردم اصولاً دیده نمی‌شدند و در این فرهنگ دربار ساخته جایگاهی نداشتند. در دوران سلسله منحوس و منحط پهلوی که رادیو تلویزیون هم به رسانه‌های گروهی اضافه شده بودن برای خالی نبودن عریضه تا حدودی موضوعات و مسائل جامعه نیز در رسانه‌ها مطرح می‌شدند ولی بسیار کنترل شده و با گرایش تبلیغ به نفع رژیم و درباریان. بخش مهمی از محتوای روزنامه‌های دوران پهلوی به معرفی بازیگران سینمای غرب حتی زندگی خصوصی آنها و اینکه سگ‌ها و گربه‌هایشان چه نام دارند و چگونه غذا می‌خورند و چه رنگی هستند اختصاص داشت و از گرفتاری‌های مردم ایران، فقر و مشکلات آنها و اعتراضاتی که به استعمار و استبداد داشتند خبری منتشر نمی‌شد.

با پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن 1357 تحول عظیمی در رسانه‌های ایران پدید آمد و مسائل جامعه در مطبوعات و رادیو تلویزیون مطرح شدند. مردم، محور اصلی اخبار و گزارش‌های رسانه‌ها بودند و مسئولان و کارگزاران سه قوه نیز تلاش می‌کردند به عنوان خادمان مردم اخبار خدماتشان به کشور و مردم را از طریق رسانه‌ها به افکار عمومی منتقل کنند. این روند مطلوب و منطقی در اواسط دهه 60 مقداری دچار عقبگرد شد به طوری که موازنه در خبر دادن‌ها به نفع مسئولین تغییر کرد و اخبار مربوط به مردم در حال کم‌رنگ شدن بودند. در 1364 امام خمینی مسئولین سه روزنامه مطرح آن زمان یعنی اطلاعات، کیهان و جمهوری اسلامی را خواستند و صبح روز 10 شهریور آقایان سید محمود دعائی، سید محمد خاتمی و اینجانب در جماران به دیدار ایشان مشرف شدیم. حجت‌الاسلام سید احمد خمینی هم حضور داشت. امام فرمودند رادیو تلویزیون و مطبوعات متعلق به عموم هستند. به جای مطرح کردن من در روزنامه‌ها، افراد را که زحمت می‌کشند مثل کارگران، پزشکان و کشاورزان و کارمندان را مطرح کنید و عکس‌ها و تیترهایتان را به آنها اختصاص بدهید. همین سخن را امام به آقای محمد هاشمی مدیرعامل و سایر مدیران وقت رادیو تلویزیون هم فرمودند و انتظار داشتند رسانه‌ها به جای آنکه به رسم زمان قاجار از فرهنگ غلط خبر دادن‌های قبله عالمی پیروی کنند مردم را محور اصلی خبرها و گزارش‌های خود قرار دهند.

در ادامه این یادداشت آمده است:

امروز که به شیوه خبر دادن‌های رسانه‌ها به ویژه رسانه ملی نگاه می‌کنیم کم‌رنگ بودن مشکلات مردم کاملاً مشهود است. رئیس رسانه ملی به دیدار مراجع می‌رود و از خوب گفتن‌هایشان نسبت به رادیوتلوویزیون خبر می‌دهد ولی نمی‌گوید که آیت‌الله جوادی آملی به رئیس رسانه ملی گفتند: «جامعه با برنامه طنز شاداب نمی‌شود و مردم را کمیته امدادی اداره کردن ننگ است.» رافائل گروسی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای به تهران می‌آید و ما خبر می‌دهیم که با او بر سر مسائل بجامانده اتمی به توافق رسیده‌ایم ولی او در بازگشت از تهران در اجلاس شورای حکام می‌گوید: مذاکراتم با ایران درباره مسائل باقیمانده پادمانی بی‌نتیجه ماند...

این نوع خبر دادن‌ها که یک مورد بسیار تلخ و زنده آن را در ساقط کردن هواپیمای مسافری اوکراینی تجربه کردیم با رسالت مهمی که اصحاب رسانه برعهده دارند منطبق نیست. این را نمی‌توان برخورد صادقانه با مردم دانست. مردم وقتی به رسانه‌ها و به مسئولین اعتماد می‌کنند که در تمام زمینه‌ها از آنها صداقت ببینند. علت اینکه امروز حتی رسانه ملی هم با آنهمه امکانات و هزینه از شبکه‌های اجتماعی فضای مجازی عقب‌تر است همین خبردهی‌های غیرحرفه‌ای به سبک دوران قاجاریه است. در این فرهنگ غلط اگر هرچه زودتر تجدیدنظر اساسی به عمل نیاید باقیمانده اعتماد مردم نیز از دست خواهد رفت.

برچسب‌ها: [صدا و سیما](#) [1]

[رسانه](#) [2]